

התבונן היטב בתמונה משמאל.
רואים בה חיילים ישראליים
ומצריים אוכלים ארוחה משו-
תפת בשדה. זה עתה ירדו מ-
רכב צבאי, בו נסעו בצוותא,
בסיוור משותף שערכו יחדיו ל-
אורכה של רצועת עזה. דמיו-
ני? לא ייתכן? זה קרה ב-1950.

הגעים רשמיים עם הערבים נשמ-
רים תמיד בסוד. אבל כאשר מתרומם
מסך הסודיות על פרק ממעיים אלה, מסתבר
לעיתים קרובות מאוד — כי עוד הזדמנות
להידברות הוכשלה.

כך היה, בשעתו, עם מגעיו של עבד-אל-נאצר עם משה שרת, באמצעות חבר הפרל-מנט הבריטי מוריס רובן, כאשר נשיא מצ-רים שיגר מיכתב לראש ממשלת ישראל, ש-נפתח במילים: "אחי שרת...".

כך מסתבר עתה, מחדש, עם הופעת ספ-רו של ירוחם כהן, לאור היום ובמחשך. בספר, בו מספר כהן את תולדות חייו — מלידתו בחצר גימנסיה הרצליה, ועד לסיום תפקידו כשגריר ישראל בליבריה — מוקד-שים כמה פרקים על מגעיו עם נציגי הצבא המצרי.

הנציג המסורס ביותר היה גמאל עבד-אל-נאצר, אותו פגש לראשונה בכיס פלוניה בשלהי 1949. ירוחם מתאר בפרוטרוט את השיחות עם מי שנועד להיות נשיא מצרים. אבל הוא פוסח, משום מה, על פנייתו של עבד-אל-נאצר לפגוש אותו — למחרת ב-צו ההפיכה הצבאית במצרים. אולי אין זה נעים לירוחם כהן לספר, כיצד הכשיל מש-רד החוץ פגישה כזאת, בקבעו שאם שלי-טה החדש של מצרים רוצה לפגוש נציג ישראלי — חייבת לבוא על-כך בקשה רש-מית מיוחדת, ומשרד החוץ הישראלי הוא שיקבע מי תהיה אותה אישיות שתיפגש עם עבד-אל-נאצר. מכל מקום, בקשה רשמית לא הוגשה, ושום פגישה עם מנהיגה החדש של מצרים לא קיימה.

אחד מפרקי הספר מתאר את התקופה בה

סיור

שירת ירוחם כנציג ישראל בהעדת שביתת-הנשק הישראלית-מצרית. הוא אינו מגלה שום סוד, אבל הוא מתאר עובדות, שרק בודדים בישראל שמעו עליהן: עובדות על חיים בצבא של אנשי-צה"ל ואנשי-צבא מצ-רים; על סיורי-גבול משותפים; על ביקורי-גומלין בישראל וברצועה. פרק זה, הנקרא כסיפור דמיוני, מוכיח שאכן הכל יכול היה להיות אחרת.

כך מתאר ירוחם כהן את צעדו הראשון בכיוון הנכון, במחנה החרדה בניצנה:

★ ★ ★

אחר שנפתח כי מיסטר החדרים
בבניין שהועד לנציגי הקבע הוא מצומ-
צם למדי, היה עלינו לדור שניים בכל חדר,
החלטתי שמוטב להיות בוחר מלהיות נב-
חר ובלי היסוס פניתי לקפיטן שוקרי המצרי
ושאלתיו בערבית: "התהיה שותפי לחדר?"
קפיטן שוקרי נרתע לרגע ולאחר מכן ענה:
"כן, למה לא?!" אנשי אר"ם הופתעו
ביותר בהולעיה להם ששוקרי ואני נדור כי
חדר אחד. בפיות פעורים עקבו אחרינו כי
שפנינו לחדר שהוקצה לנו והתחלנו להת-
ארגן בו. אגב כך אמר לי המצרי: "אינני
מתאר לעצמי כיצד הייתי מסוגל לחלוק חדר
עם איש אר"ם. טוב עשית שהצעת לי ללדור
עמך."

נוסף על שנינו דרו במקום יושב-ראש ה-ועדה קולונל בלנטין, איש חיל-הנחתים של ארצות-הברית, ועוד שלושה קצינים מ-ארצות-הברית, בלגיה וצרפת.

רוב התקריות היו חזירות רועים. הן גרמו סירדה רבה לנו ולמצרים כאחד; ואילו הרועים, שלעיתים היו לידים בני 8-10, לא הבינו כלל על מה רגשה הארץ... בבירורים ובחקירות שנערכו במקום ה-

בעולם

(המשך מעמוד 9)

אבל מעבר לשערורייה האישית, מזוקן סימך-דרך בהיסטוריה האמריקאית. בית-המשפט העליון של ארצות-הברית עומד לשנות את צביונו.

שופטים ועולם תחתון. איש לא הצטער במיוחד על פורטאס. השופט היה ד-י, שבא במקומו של השופט היהודי ארתור גולדברג, היה פרוסקציונר של לינדון ג'ונ-סון.

בהיותו שופט מחוזי נתן עצות לאיל-הון יהודי, לואי חלפסון, שהסתכר עם החוק, הוא גם קיבל מחלפסון תשלום שנתי. אחרי שהחלפסון נכלא, אסף פרטים סודיים, הביא אותם לנשיא בית-המשפט, ארן חרן. חרן הכריח את פורטאס להתפטר.

כך נפטר ניכסון משופט שהיה איש ה-מסלגה הדמוקרטית. למקום שהתפנה הוא יכול למנות מועמד רפובליקאי.

אך בכך לא סתיים העניין. כי בינתיים צץ שמו של שופט עליון אחר, ויליאם דוגלאס, כך נסתבר, מקבל משכורת כמנהל קרן-נאמנות, המחזיקה בידה כמה בתי-קאוניו בלאס-אנג'לס. בתים אלה קשורים, בדרך כלל, בעולם התחתון.

עם היחודע הדבר, הודרזה הקרן להודיע שהיא מוכרת את כל רכושה בלאס-אנג'לס. אך ייתכן כי דוגלאס יצטרף, בסופו של דבר, להתפטר.

סופם של הליברלים. בית-המשפט העליון מורכב מתשעה שופטים. יש בו רוב "ליברלי", ששלט בו במשך 15 שנה. מנ-יג הרוב הזה הוא נשיא בית-המשפט, חרן, שנחמנה עליידי אייזנהאור.

חרן הקשיש רוצה זה מכבר להתפטר ולפרוש. אחרי שסולק פורטאס הליברלי, ואם גם דוגלאס הליברלי יוכרח להתפטר, תביא התפטרותו של חרן הליברלי לחיטול הרוב הליברלי בבית-המשפט. במקומו עשוי לבוא רוב שמרני, ימני, בעזרת השופטים החוזים שימונו עליידי ניכסון.

אין זה מיקרה. מאז 1954, כאשר החליט בית-המשפט את ההחלטה ההיסטורית לשים קץ להפרדת הגזעים בבתי-הספר, עמד בית-המשפט בראש המהפכה הגדולה לשוויון-זכויות. הוא העניק זכויות רבות לכושים, וקיבל החלטות מרחיקות-לכת להבטחת זכו-ויותיהם של נאשמים, מול פני המשרטה והתביעה הכללית.

"יד קשה". עתה יש ריאקציה בארצות-הברית. הרוב הגדול מאמין שיש לנהוג ב"יד קשה" כלפי פושעים, וכי בית-המשפט "מינק" אותם. והרוב הלבן מגלה יחס יותר גיבשו את "העוצמה השחורה".

אם תסתיים תקופת חרן בבית-המשפט, ייעלם המחסום האחרון בפני ריאקציה זו. ונגד אותה ריאקציה קם הדור הצעיר, הבז לליברלים והחובע לפתוח במלחמה אלימה נגד המימסד.

הקייטוב יהיה סופי.

דמויות בגלל

הגאז המדמיע

המכשיר עולה פחות מעשר ל"י, ואפשר להשיגו בתנויות רבות בארצות-הברית. הוא דומה לעט גובע, והוא יורה גאז מדמיע בשם מייס. הוא המלק בפני גברים, ובעיקר בפני נשים, כאמצעי-מגן נגד פושעים, כגון שודדי-ארנקים ואנסים.

נראה שהוא יעיל מאוד. כי הלקוחות הטובים ביותר הם הפושים עצמם. בחר דש האחרון השתמשו פעמיים במכשיר זה, כדי להזיל דמעות מעיני בלורים שהעבירו סכומי-כסף גדולים.

אך לא זה הדבר שהביא השבוע לזעקה ציבורית נגד מייס. גרם לזעזוע גילוי מטעם הצבא: הוא בדק את מייס, מצא שאינו אמצעי הראוי לשימוש צבאי לזיכוי מהר מות. כי בניסויים שנערכו במעבדת הצבא, נמצא כי החומר עלול לגרום לנפגע נזקים חמורים ביותר, שאינם בני-חלוף.

גרוע מזה: כבר לפני שנה הודיע הצבא על כך למנכ"ל משרד-הבריאות האמריקאי. המנכ"ל פשט התעלם מכך — כדי להי-מנע מלרוב עם 3000 סניפים של המשרטה ושרותי-הביטחון, המשמשים במייס כחלק מצידום הרשמי.

• לפי החוקה האמריקאית, שופט בית-המשפט העליון תמנה עליידי הנשיא. באי-שוד הסינאט, לכל ימי חייו. בית-המשפט, מצידו, מוסמך לפסול חוקים ופעמים של הנשיא ושל הסינאט אם הם נוגדים לדתו את החוקה. כך נוצר "מאזן של כוחות". שנועד למנוע דיקטטורה של גוף אחד.

זוגות נישאים!
לרשותכם מבחר עשיר של כיריים
ותנורים חדישים ומשוכללים,
מותאמים לטעמכם האישי, לכל
גודל מטבח, לכל תקציב.
"פזגז" מעניקה לכל הזוגות
הנישאים הנחות מיוחדות
בקניית כיריים ותנורים.

איכות מעולה, שרות יעיל ואספקה

דייקנית הוכיחים כי

על פזגז יכולים לסמוך

בינג-ליניאל

SCHAUB-LORENZ

SCHAUB-LORENZ

SCHAUB-LORENZ

בספוק רב אנו מודיעים ל-לקוחותינו הנכבדים כי הש-רות הטכני שלנו הגיע לדרגת שלמות כזו, שכל קלקול ב-מקלט הטלוויזיה שלנו אנו מתקנים תוך 24 שעות, בתל-אביב וברוב חלקי הארץ.

לשלמות שכזו יכולנו להגיע גם בשל האחוז המינימלי של קלקולים אפשריים במקלטי הטלוויזיה "שאוב-לורנץ".

כנורי בע"מ הסוכן הבלעדי בישראל של IIT SCHAUB-LORENZ לטלוויזיות, לרדיו ולרשמיי-קול.

העולם הזה, שבועות החודשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 301345, תאריך 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.